

tage de andre Vande med. Jeg skal, som sagt, anbefale det ærede Udvalg, som sandsynligvis faar Sagen under Behandling, ikke at skille de to Spørgsmaal, Laasning og Ilandbringelse af Undermaalsfisk.

N. Andersen: Jeg kan ganske tiltræde de Ord, hvormed min ærede Kollega for Thisted (Trolle) sluttede, nemlig at Ophævelsen af laasede Vande og Forbud mod Ilandbringelsen af umoden, altsaa Undermaals-Fisk, hører meget nøje sammen og nødvendigvis maa følges ad. Det har ogsaa været det Standpunkt, hvorpaa Folketingsudvalget stod saa godt som enstemmigt ved den sidste Behandling af Saltvandsfiskeriloven. Naar jeg har bedt om Ordet i Dag, er det for at anbefale det lille Lovforslag, som foreligger, men tillige for i Sammenhæng med dette Forslag at bebude til anden Behandling et Ændringsforslag, der medtager den eneste Ophævelse af Laasning af Limfjorden, som Folketinget nogen Sinde, siden Loven af 5te April 1888, har vedtaget, nemlig Laasningen af Krik Vig. I Samlingen 1888—89 var det, at det ærede Menlem for Skive og jeg forelagde Forslag til Forandring i Fiskeriloven og deriblandt Ophævelsen af Laasningen af Krik Vig. Det var Ophævelsen af den Bestemmelse i Fiskerilovens § 31, der under g. indeholder følgende Forbud mod Aalefiskeri ved Pulseller Bøtvaad „i Indløbet til Krik Havn inden for en Linie i Øst til Vest fra Kobberødgaarde“. Det er denne Bestemmelse i Fiskerilovens § 31 g., som jeg den Gang foreslog ophævet, og som Folketinget vedtog at ophæve ved sin Afstemning den 19de Januar 1889 med 43 Stemmer mod 14. Jeg tør altsaa formodentlig forudsætte, at Folketinget ikke vil træde tilbage fra det Standpunkt, som det den Gang indtog. Det har jeg saa meget mere Grund til at antage, som der siden da er fremkommet fra virkelig sagkyndig Side, nemlig fra Forstanderen for de biologiske Undersøgelser, Udtalelser, der gør det i høj Grad tvivlsomt, om Laasningen overhovedet er til nogen egentlig Nytte. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at Laasningen eller Ikke-Laasningen af Fiskevande er efterhaanden i væsentlig Grad bestemt af lokale Interesser. Det er ret indlysende, at den, der har et Fiskevand liggende uden for sin Dør, vil gerne selv have Ret til at fiske og vil helst forbyde andre at fiske der, navnlig med stærkt fiskende Redskaber. Det er derfor ganske naturligt, at de lokale Interesser komme til at spille

en ret betydelig Rolle ved dette Spørgsmaals Afgørelse, og det er ligeledes ganske naturligt, at disse Intesesser ere ret stærkt i Modstrid mod hinanden. Nu er der imidlertid i de senere Aar kommet det Moment til ved Bedømmelsen af dette Spørgsmaal, at der, først efter at de biologiske Undersøgelser i vore Farvande ere blevne satte rationelt i System, er fremkommet virkelig sagkyndige, paa videnskabelige Grundsætninger byggede Betragtninger angaaende Fiskebestandens Fremvækst og Trivsel, og disse Undersøgelser ere nærmest gaaede i den Retning, at det ikke er til nogen egentlig Nytte at opretholde de laasede Vande. Jeg skal være meget villig til at erkende i Samstemning med den højtærede Minister, at dette Spørgsmaal bør vel ikke afgøres stykkevis, maaske ikke, men i alt Fald vil jeg dog formene, at der ikke vil være noget urigtigt i, hvis man ikke kan enes om en fælles Foranstaltning, at man saa optog det lille Stykke, som Folketinget en Gang har vedtaget at ophæve, og som tillige har den Egenskab, at det ligger i det aller yderste Hjørne af selve Limfjorden, nemlig Krik Vig. Det, at jeg nu paa ny altsaa efter 12 Aars Forløb vender tilbage til dette Spørgsmaal, er naturligvis begrundet deri, at det ikke lykkedes for nogle Aar siden, at føre det Forslag igennem, som Folketinget havde vedtaget, og som blev sendt op i Landstinget. Det lykkes ikke, vistnok egentlig ikke af Hensyn til Divergenser om laasede eller ikke laasede Vande, men det er jo en bekendt Sag, at det, hvorpaa Loven den Gang strandede, var Spørgsmaalet om Aalegaardsretten, og det Spørgsmaal er endnu fremdeles uløst og endnu fremdeles saa vanskeligt at komme ud over, at jeg nærer ret stærk Tvivl om, at det kan forudsættes, at man i en nær Fremtid vil kunne enes om en ny Fiskerilov.

Jeg vilde derfor meget ønske, at man kunde komme til at behandle den Side af Fiskerisagen, som angaar Laasningsspørgsmaalet, for sig; og jeg ser ikke, at der er noget urimeligt deri. Jeg ser heller ikke, at det skulde være saa særdeles vanskeligt at behandle dette Spørgsmaal alene for sig, naar man, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds udtalte, holder det nøje sammenknyttet med Spørgsmaalet om Forbud mod Ilandbringelse af Undermaalsfisk. At Forholdene, som jeg nærmest paataaler, Forholdene ved Krik Vig, ere blevne af en saadan Beskaffenhed, at de nærmest ere utaalelige for de gamle Fiskere i Agger, der maa søge deres